

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پawan کولکاری
فرستنده: عثمان حیدری
۲۵ نومبر ۲۰۱۸

۲۹ سال پس از فرو ریختن دیوار برلین، اروپا ۱۰۰۰ کیلومتر دیوار برای متوقف ساختن مهاجران دارد

در ۳ نومبر ۱۹۸۹، در میان شادی در سراسر جهان برای چیزی که آغاز یک «دوره جدید»، آزاد از دیوارها و محدودیت‌ها در برابر حرکت انسان تبلیغ می‌شد، دیوار برلین پائین آورده شد. اما امروز، واقعیت بسیار متفاوت است. طبق گزارش «ساختن دیوار: ترس و امنیتی کردن در اتحادیه اروپایی» که از سوی «مرکز دلاس برای مطالعات صلح، مؤسسه فراملی» (Delas Centre of studies for Peace, Transnational Institute (TNI) و «کارزار هالندی علیه تجارت اسلحه» (Dutch campaign against arms trade (Stop Wapenhandel) منتشر شده، تا جون، ۲۹ سال پس از آن‌که دیوار ۱۵۵ کیلومتری در برلین پائین آورده شد، نزدیک به ۱۰۰۰ کیلومتر دیوار در اطراف و در درون اروپا ساخته شده است.

در سال ۱۹۸۹، ویلی برانت دولتمرد آلمانی یک روز پس از ریزش دیوار برلین در سخنرانی معروف خود گفته بود: «ما می‌بینیم که بخش‌های اروپا دوباره با هم رشد می‌کنند.» بیست سال پس از آن هورست کوهرلر رئیس‌جمهور آلمان با

زرق و برق به این اشاره کرد که چگونه زمان استفاده از فرصت برای ایجاد «یک حکمرانی مشترک جهانی به سود همه» فرا رسیده است.

اما در پشت همه لفاظی‌ها حقیقت محنت مهاجران در یک جهان تک‌قطبی که در آن یک ابرقدرت خودسر به نحو فزاینده‌ای رژیم‌های سراسر جهان را بی‌ثبات می‌کند، قرار دارد. تا آن موقع، دو دیوار جدید به وسیله اسپانیا در مرز آن با مراکش بالا آمده بود. مراکش یک نقطه ترانزیت از کشورهای افریقای سیاه، شمال افریقا و بخش‌هایی از غرب آسیا به اروپا بود و هست.

تا سال ۲۰۱۲، یونان و سپس بلغارستان در مرزهای خود با ترکیه دیوار ساختند. گرچه تا آن نقطه، دیوارها برای متوقف ساختن افراد از خارج به درون قاره اروپا بود، اما تا سال ۲۰۱۵، کشورهای اروپایی ساختن دیوار برای جلوگیری از ورود مهاجران را از کشورهای همسایه خود در قاره آغاز کردند.

هنگری یک دیوار به طول ۳۲۹ کیلومتر در مرز خود با کرواسی و یک دیوار به طول ۱۵۱ کیلومتر در مرز خود با صربستان ساخت. هر دو دیوار سیم خاردار برقی دارند، و بیش از ۳۰۰۰ سرباز و مرزبان در طول آن‌ها مستقر هستند. گرماسنج‌ها و دروین‌های حرارتی حرکت در اطراف دو دیوار را کنترل می‌کنند.

اتریش در مرز خود با اسلوانی یک دیوار ساخت و اسلوانی به نوبه خود در مرز کرواسی یک دیوار بالا آورد. مقدونیه نگران از سیل مهاجران از یونان، بین دو کشور یک دیوار ساخت. بریتانیا نگران از مهاجران در بندر فرانسوی کاله در آن سوی کانال منش، به فرانسه فشار وارد کرد تا یک دیوار بر دور این شهر بکشد تا تضمین کند که مهاجران از کانال عبور نکنند و وارد سواحل جنوبی انگلستان نشوند.

تا سال ۲۰۱۶، نظامی کردن بندر فرانسوی کامل شده بود. یک دیوار بتونی با سیم خاردار در بالای آن ساخته شد، مرزبانان مسلح به تجهیزات ضدشورش مستقر شدند و پست‌های بازرسی گذرنامه و دستگاه سنجش گاز دی اکسید کربن برای بازداشت مهاجرانی که تلاش می‌کنند با پنهان شدن در کامیون‌ها از مرز عبور کنند، نصب شد.

تا سال گذشته، زمانی که مجموعاً ۶۸,۵ میلیون انسان به علت درگیری مسلحانه و خشونت در سراسر جهان آواره شده بودند- و حدود ۲۵,۴ میلیون نفر آن‌ها مجبور شدند از کشورهای خود فرار کنند- حدود ۱۵ دیوار در مسیر «امنیت» اروپا ساخته شده بود. هفت دیوار فقط در سال ۲۰۱۵، زمانی که درگیری در سوریه، عراق و کشورهای شمال افریقا امواج مهاجران را به راه انداخته بود، ساخته شد. تخمین زده می‌شود که این دیوارها، با غیرممکن ساختن رسیدن آن‌ها به اروپا و برخورداری از حق بین‌المللی خود به مثابه پناهجو، موجب مرگ ۱۴۵۰۰ آواره شده اند.

علاوه بر این دیوارهای فیزیکی، کیلومترها دیوار مجازی با سیستم‌های نظارتی، ساخته شده است. همچنین چیزی ساخته شده که گزارش به مثابه نتیجه عملیات فزاینده در ابحار آن‌را «دیوارهای بحری» می‌نامد. این یک تغییر شدید در ماهیت عملیات بحری را نشان می‌دهد، هدف این عملیات دیگر نجات آوارگان از خطر غرق شدن نبوده، بلکه متوقف ساختن آن‌ها پیش از رسیدن‌شان به اروپا و جلوگیری از تقاضای پناهندگی آن‌هاست.

در گزارش آمده است: «هیچ‌یک از این عملیات اروپایی در بحیره مدیترانه نجات مردم را هدف اصلی خود قرار نداد. هدف همه عملیات از میان برداشتن بزهکاری در مناطق مرزی و آهسته کردن ورود مردم آواره بود. تنها یک عملیات، ماره نوستروم، به وسیله دولت ایتالیا، سازمان‌های بشردوستان را شامل می‌شد، و این با عملیات «ترایتون فرونتکس» «با بودجه کمتر جایگزین شد.»

«فرونِتکس»- «آژانس گارد مرزی و ساحلی اروپائی» در سال ۲۰۰۵ برای «حراست» از اتحادیه اروپائی و منطقه شنگن در برابر «مهاجرت غیرقانونی» با بودجه برابر با ۶,۲ میلیون یورو امروز تأسیس شد. تا سال ۲۰۱۷، بودجه آن تقریباً ۵۰ برابر شد و به ۳۰۲ میلیون یورو افزایش یافت. بودجه عملیات اخراج از ۸۰ میلیون یورو در سال ۲۰۰۵ به تقریباً ۹ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۳ افزایش یافت. بودجه سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ به ترتیب ۳۹ میلیون یورو و ۵۳ میلیون یورو بود. اما، این کاهش به علت برون‌سپاری وظیفه متوقف ساختن عبور غیرمنظم به کشورهای همسایه اروپا بود- در آن کشورها در روند متوقف ساختن حرکت آوارگان اغلب حقوق بشر به طور سیستماتیک و سبانه نقض می‌شود. این عملیات بحری و زمینی برای متوقف ساختن مهاجران پیش از آن‌که وارد اروپا شوند، ادامه یافته است تا حدی که طی سه سال و نیم گذشته حرکت آوارگان ۹۵ درصد کاهش یافته است.

تأثیر بیگانه‌هراسی

بنابراین، به نظر می‌رسد این اقدامات علیه آوارگان کمتر نتیجه یک ارزیابی از تهدیدات امنیتی و بیش‌تر حاصل هیستری ایجاد شده به وسیله بیگانه‌هراسی هار و احزاب راست افراطی نژادپرست در اروپا است. این احزاب، با بهره‌برداری از نارضایتی طبقه کارگر از سیاست‌های اقتصادی تحمیل شده از سوی اتحادیه اروپائی، سلاح‌های خود را به سوی مهاجرت هدف گرفته اند، که ادعا می‌کنند اتحادیه اروپائی مشوق آن است. بنا بر این گزارش: «اتریش، دانمارک، فنلاند، فرانسه، هالند، هنگری، ایتالیا، پولند و سویدن احزاب بیگانه‌ستیز نسبتاً نیرومندی دارند که از سال ۲۰۱۰ بیش از نیم میلیون صدا را با خود همراه کرده اند.» در ایتالیا، پولند و اتریش این احزاب راست افراطی بیگانه‌هراس در دولت حضور دارند. در سال ۲۰۱۷، حزب راست افراطی «آلترناتیو برای آلمان» که تا آن زمان حتی یک کرسی در پارلمان نداشت، با ۱۲,۶ درصد آراء، ۹۴ کرسی در

پارلمان المان به دست آورد. به استثنای فنلاند، همه احزاب راست افراطی در کشورهای فوق الذکر حضور پارلمانی خود را گسترش داده اند. احزاب مرکزگرا، هراسان از باختن بیش‌تر آراء به این احزاب، به عنوان مثال، مانند آنگلا مرکل صدراعظم المان، برای ماندن در قدرت با چرخش به راست سعی دارند گرایش‌های ضد مهاجران را خشنود کنند.

دامن زدن به ترس چنان بوده است که حتا ناتو، که می‌بایست در ابتداء اروپای غربی را در برابر تجاوز شوروی «حراست» می‌کرد، اکنون در آب‌ها به دنبال «حراست» از اروپا در برابر مهاجرانی است که برای نجات جان خود در قایق‌های سرشار از جمعیت متواری شده اند.

هنگامی که در سال ۲۰۱۵ حرکت آوارگان به اوج خود رسیده بود، وزیرای دفاع همه ۲۸ دولت عضو اتحادیه اروپائی درخواست المان، یونان و ترکیه را برای عملیات گشت مشترک در بحیره اژه با کشتی‌های ناتو تصویب کردند. از آن به بعد، فرونتکس، ناتو و گارد ساحلی یونان و ترکیه در ابحار گشت می‌زنند، حرکت کشتی‌ها و قایق‌ها را رصد می‌کنند و برای جلوگیری از قاچاق مهاجران به وسیله مافیا، کشتی‌ها و قایق‌های آن‌ها را نابود می‌کنند.

در گزارش ذکر می‌شود: «در هیچ مورد، فراتر از حدی که در حقوق بین‌الملل آمده، عملیات شامل نجات نمی‌شود.» این بدین معنی است که هدف از گشت، یافتن قاچاقچیان است و نه کسانی که در بحر گم شده اند یا قایق‌شان واژگون شده است. اگر بر حسب اتفاق گشت‌ها افرادی را در حال غرق شدن ببینند، طبق حقوق بین‌الملل موظف به نجات آن‌ها هستند.

اما، با نقض پروتکل‌های اتحادیه اروپائی که می‌گویند افراد نجات یافته باید به نزدیک‌ترین کشور اروپائی منتقل شوند، نجات یافتگان به ترکیه منتقل می‌شوند، به جایی که نقض شنیع حقوق بشر در روند تضمین عدم سعی مهاجران به رفتن به اروپا به طور مستند به اثبات رسیده است. اکنون، ناتو و هم‌دستان آن درگیر آموزش گارد ساحلی لیبیا هستند، که به شکنجه دادن آوارگان در گذشته شهرت دارد.

گزارش هشدار می‌دهد: «همکاری با ناتو برای مقابله با امواج مهاجرتی پیشینه خطرناکی ایجاد می‌کند، زیرا یک سازمان نظامی در امور اجتماعی مداخله می‌کند و افزون بر این، در حیطه وظایف ناتو قرار ندارد. این نظامی کردن شدید مسأله مهاجران است.»

گزارش در پایان می‌پرسد: «آیا ما می‌خواهیم در جهانی که دیوارها آنرا احاطه کرده اند، زندگی کنیم؟ اکنون بیش از هر زمان دیگری، مردم آواره پیام اندوهباری را می‌آورند: مردمان هرچه بیش‌تری از خشونت و نابرابری اقتصادی جهانی فرار می‌کنند. با کشیدن دیوار به دور خود می‌گوئیم ما اجازه نمی‌دهیم پیام به ما برسد و بنابراین ما نمی‌توانیم خود را برای تغییر این وضعیت بسیج نمائیم.»

<https://www.newsclick.in/index.php/29-years-after-fall-berlin-wall-europe-has-1000-km-walls-stop-migrants>

منبع: نیوز کلیک

تارنگاشت عدالت